

ข้อบัญญัติตำบล

เรื่อง

การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พุทธศักราช ๒๕๖๑

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลก้าวหน้า

อำเภอป้านลาด

จังหวัดเพชรบุรี

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการคัดแยก เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทำทรุ ซึ่งพระราชบัญญัติการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทำทราย
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติตามที่ได้ด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาฯ และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบล ทำทราย โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทำทราย และนายอำเภอบ้านลาด จังหวัดข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทำทราย เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทำทราย ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เก้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่ดีyang สัตว์ หรือที่อื่น

“มูลฝอยทั่วไป” หมายความว่า มูลฝอยที่อาจนำมาใช้ใหม่ได้ แต่ย่อยสลายยาก ไม่คุ้มค่าในการแปรรูป กลับมาใช้ใหม่ เช่น เศษผ้า เศษหนัง ของชำหนีกึ่งสำเร็จรูป พลาสติกห่อข้าว เป็นต้น

“มูลฝอยอันตราย” หมายความว่า มูลฝอยที่ย่อยสลายได้ยาก เช่น เศษอาหาร ผัก ผลไม้ หญ้า ใบไม้ กิ่งไม้ ซากพืช ซากสัตว์ เป็นต้น

“มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” หมายความว่า มูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่หรือนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้ เช่น กระดาษ พลาสติก แก้ว โลหะ กล่องเครื่องดื่มแบบ ยู เอช ที่ กระป๋อง และแผ่นชีดี เป็นต้น

“มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายต่อชุมชน” หมายความว่า มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายที่เกิดจากกรรมต่างๆ ในชุมชน ที่เป็นวัตถุหรือเป็นสารที่มีคุณสมบัติเป็นสารพิษ สารไวไฟ สารออกซิไดซ์ สารเปอร์ออกไซด์ สารระคายเคือง สารกัดกร่อน สารที่เกิดปฏิกิริยาได้ง่าย สารที่เกิดระเบิดได้ สารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม สารหรือสิ่งอื่นใดที่อาจก่อหรือมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม แต่ไม่รวมถึงมูลฝอยทั่วไป มูลฝอยติดเชื้อ กาภกัมมันตรังสี และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะ รวมตลอดถึงวัตถุอื่นใดซึ่งเป็นของโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย” หมายความว่า กระบวนการดำเนินการตั้งแต่การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

“แหล่งกำเนิดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน เรือ แทด คลังสินค้า สำนักงาน สถานประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นหรือสถานที่ใดๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอย

“ผู้ซึ่งก่อให้เกิดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย” หมายความว่า ประชาชน และเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใดๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอย

“ที่สาธารณะ” หมายความว่า สาธารณะบัติของแผ่นดินนอกจากที่รกร้างว่างเปล่า และหมายความรวมถึง ถนนและทางน้ำด้วย

“สถานสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่จัดไว้เป็นสาธารณะสำหรับประชาชนใช้เพื่อการบันเทิง การพักผ่อนหย่อนใจหรือการชุมนุม

“ถนน” หมายความว่า ทางเดินรถ ทางเท้า ขอบทาง ไฟลั่นทางข้ามตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ตรอก ซอย สะพาน หรือถนนส่วนบุคคลซึ่งเจ้าของยินยอมให้ประชาชนใช้เป็นทางสัญจรได้

“ทางน้ำ” หมายความว่า อ่างเก็บน้ำ แม่น้ำ ห้วย หนอง คลอง คันคลอง บึง คู ลำร่าง หนองน้ำ และหมายความรวมถึงท่อระบายน้ำด้วย

“สถานที่ออกชนที่เปิดให้ประชาชนเข้าไปได้” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดๆ ที่มิใช่ที่สาธารณะหรือสถานสาธารณะ ที่ออกชนจัดไว้เพื่อให้ประชาชนเข้าไปได้โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลทำทறุ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลทำทறุ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลทำทறุและรองปลัดองค์กรบริหารส่วน ตำบลทำทறุ

“คณะกรรมการจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการในระดับจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง

“คณะกรรมการกลาง” หมายความว่า คณะกรรมการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตั้งขึ้น

ข้อ ๔ ให้นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลทำทறุ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ การจัดการมูลฝอยตามข้อบัญญัตินี้ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยจัดให้มีระบบการจัดการและกำจัดมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นๆ ได้

ข้อ ๖ การจัดการสิ่งปฏิกูลตามข้อบัญญัตินี้ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

ข้อ ๗ ราชการส่วนท้องถิ่นต้องรณรงค์สร้างความรับรู้ ความเข้าใจ และจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลดปริมาณ และคัดแยกมูลฝอย เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ มีความระหนักรู้และรับผิดชอบในการจัดการมูลฝอย แหล่งกำเนิดมูลฝอย รวมตลอดทั้งเบ็ดเตล็ดข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ

หมวด ๒

หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

ส่วนที่ ๑

การห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในที่สาธารณะและสถานสาธารณณะ

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะลงในที่สาธารณะหรือสถานสาธารณณะซึ่งมิใช่สถานที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้จัดไว้เพื่อการนั้น

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดเท ปล่อยหรือระบายอุจจาระหรือปัสสาวะจากอาคารหรือyanพาหนะลงในทางน้ำ

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) บ้วนหรือถ่นน้ำลาย เสมหะ บ้วนน้ำมาก สั่งน้ำมูกเทหรือทิ้งสิ่งใด ๆ ลงบนถนนหรือบนพื้นรถหรือพื้นเรือโดยสาร

(๒) ทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในสถานสาธารณณะของประชาชนหรือที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้จัดไว้

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) ทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยลงบนที่สาธารณะ

(๒) ปล่อยปะละเลยให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินของตนในสภาพที่ประชาชนอาจเห็นได้จากที่

สาธารณะ

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดเทหรือทิ้งสิ่งปฏิกูล มูลฝอย น้ำโสโคركหรือสิ่งอื่นใดลงบนถนนหรือในทางน้ำ

ความในวรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองเรือหรืออาคารประเภทเรือนแพ ซึ่งจอดหรืออยู่ในท้องที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังไม่ได้จัดสร้างสาธารณะหรือภาชนะสำหรับทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

ข้อ ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดเทหรือระบายอุจจาระหรือปัสสาวะจากอาคารหรือyanพาหนะลงในที่สาธารณะหรือในสถานสาธารณะ

ส่วนที่ ๒

การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

ข้อ ๑๔ การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในเขตพื้นที่ของราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นหน้าที่และอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่น

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นรวมทั้งองค์กรบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการหรือทำร่วมกับราชการส่วนท้องถิ่นก็ได้

สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยที่จัดเก็บได้ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นรวมทั้งองค์กรบริหารส่วนจังหวัดหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายตามวรรคสอง ซึ่งดำเนินการจัดเก็บย่อมมีอำนาจนำมายังห้องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเอกชนที่ทำไว้ระหว่างกันและตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนด

ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรบริหารส่วนจังหวัดได้รับมอบหมายจากราชการส่วนท้องถิ่นอื่นให้เป็นผู้ดำเนินการตามวรรคสอง มิให้ถือว่าเป็นการทำกิจกรรมนอกเขตตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ให้เป็นหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นที่จะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจากผู้ที่เกี่ยวข้องตามอัตราที่กำหนดไว้ตามข้อบัญญัตินี้

การจัดการของเสียอันตรายและของเสียไม่อันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่ในกรณีที่มีของเสียอันตรายหรือของเสียไม่อันตรายปนอยู่กับสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดเก็บ ให้ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการ ส่วนท้องถิ่นอื่นรวมทั้งองค์กรบริหารส่วนจังหวัดหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้จัดเก็บ แจ้งให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานมาดำเนินการ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานต่อไป ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ ดังกล่าวต้องเริ่มดำเนินการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เมื่อพนักงานเดาดังกล่าวทราบพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นยังมิได้ดำเนินการ ให้ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์กรบริหารส่วนจังหวัดหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้จัดเก็บดำเนินการกับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยนั้น ตามที่เห็นสมควร และให้สันนิษฐานว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่ได้รับแจ้ง จะใจจะเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

ส่วนที่ ๓

การเก็บและขันมูลฝอย

ข้อ ๑๕ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยไว้ในที่สาธารณณะและสถานสาธารณะให้เพียงพอและเหมาะสมกับประเภท ปริมาณมูลฝอย และกิจกรรมในสถานที่นั้น โดยอย่างน้อยต้องมีภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

ข้อ ๑๖ ภาชนะรองรับมูลฝอยตามข้อ ๑๕ ต้องมีลักษณะที่เหมาะสมกับการใช้งาน โดยมีสีเฉพาะสำหรับรองรับมูลฝอยแต่ละประเภท หรืออาจกำหนดข้อความหรือสัญลักษณ์อื่นซึ่งแสดงถึงมูลฝอย ประเภทนั้นไว้อย่างชัดแจ้งที่ภาชนะรองรับมูลฝอยแน่นก็ได้

- (๑) สีน้ำเงิน สำหรับมูลฝอยทั่วไป
- (๒) สีเขียว สำหรับมูลฝอยอันตราย
- (๓) สีเหลือง สำหรับมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่
- (๔) สีส้ม สำหรับมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

เพื่อความปลอดภัยจากจัดภาชนะรองรับมูลฝอยตามวรรคหนึ่งให้มีลักษณะป้องกันได้

ข้อ ๑๗ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนดวัน เวลา สถานที่ และเส้นทางการเก็บและขนมูลฝอยให้ผู้ก่อให้เกิดมูลฝอยทราบล่วงหน้าเป็นเวลาสองสัปดาห์

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นทำให้ไม่สามารถเก็บและขนมูลฝอยตามประกาศในวรรคหนึ่งได้ ให้แจ้งผู้ก่อให้เกิดมูลฝอยทราบล่วงหน้าโดยวิธีหนึ่งวิธีใดก็ได้ภายในเวลาอัน sớmควร

ข้อ ๑๘ การเก็บและขนมูลฝอยให้บรรจุไว้ในอุปกรณ์หรือยานพาหนะซึ่งกันน้ำและปิดอย่างมิดชิด รวมทั้งจัดการป้องกันไม่ให้มูลฝอย น้ำ หรือสิ่งอันอันเกิดจากมูลฝอยตกหล่นร่วงหลอกจากอุปกรณ์หรือ ยานพาหนะนั้น และต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว โดยระมัดระวังไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการจราจร สุขภาพ อนามัย หรือคุณภาพชีวิตของประชาชน

ข้อ ๑๙ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่เอกชนที่เปิดให้ประชาชนเข้าไปได้ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะและตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๐ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารอยู่อาศัย อาคารชุด หอพัก หรือโรงแรมที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่แปดสิบห้องขึ้นไป หรือมีพื้นที่ใช้สอยมากกว่าสี่พันตารางเมตรขึ้นไป หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใดๆ ที่มีปริมาณมูลฝอยทั่วไปตั้งแต่สองลูกบาศก์ เมตรต่อวัน จัดให้มีที่พักรวบมูลฝอยทั่วไป ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ หรือภาชนะรองรับที่มีขนาดใหญ่ตามความเหมาะสมหรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๑ ที่พักรวบมูลฝอยทั่วไปต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นอาคารหรือเป็นห้องแยกเป็นสัดส่วนเฉพาะที่มีการป้องกันน้ำฝน หรือภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ที่สามารถบรรจุมูลฝอยได้ไม่น้อยกว่าสองวัน

(๒) มีพื้นและผนังของอาคารหรือห้องแยกตาม (๑) ต้องเรียบ มีการป้องกันน้ำซึมหรือน้ำเข้า ทำด้วยวัสดุที่ทนทาน ทำความสะอาดง่าย สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหนะนำโรค และมีการระบายอากาศ

(๓) มีร้างหรือท่อระบายน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อร่วมน้ำเสียไปจัดการตามที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

(๔) มีประตูกว้างเพียงพอให้สามารถเคลื่อนย้ายมูลฝอยได้โดยสะดวก

(๕) มีการกำหนดขอบเขตบริเวณที่ตั้งสถานที่พักรวบมูลฝอยทั่วไป มีข้อความที่มีขนาดได้ชัดเจนว่า

“ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป” และมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไปต้องตั้งอยู่ในสถานที่สะอาดต่อการเก็บรวบรวมและขยับมูลฝอยทั่วไป และอยู่ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและสถานที่ประกอบหรือปรุงอาหาร ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๒ ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ทำจากวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่ร้าวซึม มีฝาปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ ขนาดเหมาะสม สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก และง่ายต่อการถ่ายและเทมูลฝอย

(๒) มีข้อความว่า “มูลฝอยทั่วไป” หรือ “มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” แล้วแต่กรณี และมีขนาดและสีของข้อความที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน

ข้อ ๒๓ ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งมีปริมาตรตั้งแต่สองลูกบาศก์เมตรขึ้นไป ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่ร้าวซึม มีลักษณะปิดมิดชิดสามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ สะดวกต่อการขนถ่ายมูลฝอย และสามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย มีระบบรวบรวมและป้องกันน้ำฉะมูลฝอยให้หลบเป็นสูสีงแวดล้อม

(๒) มีการทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม สะอาดต่อการขนย้ายและไม่เกิดขวางเส้นทางจราจร แยกเป็นสัดส่วนเฉพาะ พื้นฐานเรียบ มั่นคง แข็งแรง ทำความสะอาดง่าย มีรยางหรือห่อรabayน้ำทึ้งหรือระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อร่วบรวมน้ำเสียไปจัดการตามที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและสถานที่ประกอบหรือปรุงอาหารตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ ๔

การกำจัดมูลฝอย

ข้อ ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการกำจัดมูลฝอย ให้คัดแยกมูลฝอยที่จัดเก็บได้ออกเป็นมูลฝอยที่ย่อยสลายง่าย มูลฝอยที่ย่อยสลายยาก และมูลฝอยที่ไม่ย่อยสลาย ก่อนนำไปกำจัด ทั้งนี้ การกำจัดให้ทำตามความเหมาะสมกับลักษณะทางกายภาพและคุณสมบัติของมูลฝอยนั้น หรือสอดคล้องกับสภาพ ภูมิศาสตร์ และธรรมดระวังให้เกิดผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน และชุมชนมีส่วนร่วมและสามารถพึ่งพาตนเองในการกำจัดมูลฝอย แหล่งกำเนิด

ข้อ ๒๕ การกำจัดมูลฝอย ให้ดำเนินการตามวิธีการหนึ่งหรือหลายวิธี ดังนี้

(๑) การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขागิบาล

(๒) การหมักทำปุ๋ยหรือก้าชีวภาพ

(๓) การกำจัดด้วยพลังงานความร้อน

(๔) การแปรสภาพเป็นเชื้อเพลิงหรือพลังงาน

(๕) วิธีอื่นตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด หรือคณะกรรมการจังหวัดให้คำแนะนำ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจังหวัดอาจให้คำแนะนำราชการส่วนท้องถิ่น ตามที่เห็นสมควร
ข้อ ๒๖ การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขागิบาล ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษา

ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ตั้งเหมาะสม มีบริเวณเพียงพอในการฝังกลบโดยไม่ก่อให้เกิด อันตราย เหตุร้าย หรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นด้วย ไม่ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ ห่างจากบ่อน้ำ ดื่ม โรงงานผลิตน้ำประปา สถานศึกษา ศาสนสถาน โบราณสถาน หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ในกรณีเป็นพื้นที่ลุ่ม ที่มีโอกาสเกิดน้ำท่วมฉับพลัน หรือน้ำป่าไหลหลากต้องมีมาตรการป้องกันและแก้ไขเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อ สุขภาพและสิ่งแวดล้อม

(๒) มีพื้นที่จำนวนโดยรอบภายในอาณาเขตของสถานที่ฝังกลบ จัดเป็นพื้นที่ สำหรับปลูกต้นไม้ ถนน راج琊บาน้ำผิดนิ เพื่อลดปัญหาด้านทัศนียภาพจากการฝังกลบและปัญหากลั่นรบกวน

(๓) มีระบบป้องกันการปนเปื้อนของน้ำได้ดีจากน้ำழะมูลฝอย โดยมีการบดอัด กันบ่อด้านล่างและด้านข้างให้แน่นและปูด้วยแผ่นวัสดุกันซึม

(๔) มีระบบบรรบวนน้ำழะมูลฝอยจากกันบ่อเพื่อส่งไปยังระบบบำบัดน้ำเสียที่ สามารถป้องกันการปนเปื้อนน้ำได้ดี และมีระบบการบำบัดน้ำழะมูลฝอย ให้ได้มาตรฐานน้ำทึบตามกฎหมายที่ เกี่ยวข้อง

(๕) มีการกลบทับหน้ามูลฝอยรายวันด้วยดินหรือวัสดุกลบทับอื่น และปิดการ ฝังกลบเมื่อปิดฝังกลบเต็ม โดยปิดทับหน้าบ่อฝังกลบด้วยดินหนาอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร หรือวัสดุอื่นที่เหมาะสม เพื่อป้องกันกลิ่น การปลิวของมูลฝอย ไม่เป็นแหล่งเพาพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค รวมทั้ง ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) มีการป้องกันกลิ่น การปลิวของมูลฝอย ผุนละอองจากการดำเนินงาน ความสั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุร้ายและผลกระทบอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชนตลอดจนไม่เป็น แหล่งเพาพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๗) ต้องมีระบบบรรบวนและระบายน้ำซึ่งออกจากร่องฝังกลบและมีระบบเพา ทำลายก้าช หรือมีระบบการนำก้าชไปใช้ประโยชน์เป็นเชื้อเพลิงหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น

(๘) มีบ่อสำหรับตรวจสอบการปนเปื้อนของน้ำได้ดี และในระหว่าง การดำเนินการฝังกลบให้รายงานผลการตรวจสอบคุณภาพน้ำทุก ๖ เดือน กรณีที่มีการปิดบ่อฝังกลบแล้วให้มี การตรวจสอบ ปีละ ๑ ครั้ง ติดต่อกันเป็นระยะเวลา ๕ ปี

ข้อ ๒๗ การหมักทำปุ๋ยหรือก้าชชีวภาพ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษา ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสถานที่ดังเหมาะสม

(๒) อาคารคัดแยกมูลฝอย มีขนาดพื้นที่เหมาะสมกับปริมาณมูลฝอยที่นำมาหมักทำปุ๋ยหรือทำก้าชชีวภาพ มีการระบายน้ำอากาศและแสงสว่างในอาคารคัดแยกมูลฝอยที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๓) มีระบบบำบัดกลิ่นจากมูลฝอยในอาคารคัดแยกมูลฝอย และอาคารระบบหมักทำปุ๋ย

(๔) มีระบบป้องกันการปลิวของมูลฝอย ผู้ดูแลองค์กรการดำเนินงาน ความสั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุร้ายและผลกระทบอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชน ตลอดจนไม่เป็นแหล่งเพาท์สตัวและแมลงพาหะนำโรค

(๕) มูลฝอยจากการคัดแยกส่วนที่หมักทำปุ๋ยหรือหมักทำก้าชชีวภาพไม่ได้ ต้องมีระบบกำจัดหรือส่งไปกำจัด โดยวิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล หรือการเผาในเตาเผา หรืออาจมีการนำ มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ได้ เป็นประโยชน์

(๖) ต้องบำบัดน้ำซึ่งมูลฝอย น้ำเสียจากสถานที่คัดแยกและสถานที่หมักทำปุ๋ยหรือทำก้าชชีวภาพให้ได้ คุณภาพมาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) กรณีหมักทำก้าชชีวภาพ บ่อมักต้องเป็นระบบปิด มีการนำก้าชชีวภาพไปใช้ประโยชน์ และมีระบบเผาก้าชชีทึ้งกระบวนการใช้ประโยชน์จากก้าชชีวภาพหยุดการทำงาน

ข้อ ๒๘ การกำจัดด้วยพลังงานความร้อนต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษา ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสถานที่ดังเหมาะสม มีขนาดพื้นที่เหมาะสมกับกระบวนการเผามูลฝอย มีการระบายน้ำอากาศและแสงสว่างที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๒) มีที่พักรวบมูลฝอยเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ

(๓) มีพื้นที่แนวกันชนโดยรอบภายในอาณาเขตของสถานที่เผามูลฝอยเพื่อจัดเป็นพื้นที่สำหรับปลูกต้นไม้ ถนน ระบะร้ายน้ำผิดนิ้น เพื่อลดปัญหาด้านทัศนียภาพจากการเผาและปัญหากลิ่นรบกวน

(๔) ต้องเผามูลฝอยที่อุณหภูมิไม่ต่ำกว่าแปดร้อยห้าสิบองศาเซลเซียส และมีระบบควบคุมคุณภาพอากาศที่ปล่อยออกจากปล่องเตาเผาอย่างต่อเนื่องตามกฎหมายที่กำหนด รวมถึงการป้องกันควันจากการเผาอย่างต่อเนื่องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) มีการป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค ผู้ดูแลองค์กรการดำเนินการ ที่อาจก่อให้เกิดเหตุร้าย หรือผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๖) มีการบำบัดน้ำเสียจากระบบกำจัด และน้ำเสียใดๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นภายในสถานที่กำจัดให้ได้มาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) มีพื้นที่สำหรับเก็บถังน้ำที่มีการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีระบบในการนำถังน้ำไปกำจัดเป็นประจำ โดยใช้วิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาลที่มีการป้องกันน้ำซึ่งถังน้ำไปเบื้องหน้าเบื้องหลังและได้ดิน หรือมีระบบการนำถังน้ำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น

(๔) มีพื้นที่สำหรับเก็บถ้าคลอยที่มีการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีระบบในการนำถ้าหนักไปจำหน่ายเป็นประจำ โดยใช้วิธีการฝังกลบอย่างปลอดภัยตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หรือมีระบบการนำถ้าคลอยไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น

ข้อ ๒๙ การแปรสภาพเป็นเชือเพลิงหรือพลังงานต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ทางเทคโนโลยีการผลิตเชือเพลิงและปรุงเป็นเชือเพลิงที่สามารถนำไปใช้ในการผลิตพลังงานต่อไป

หมวด ๓

การมอบหมายให้เก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอย

ส่วนที่ ๑ การมอบหมายหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอย

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นร่วมดำเนินการกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการ ส่วนท้องถิ่นอื่นจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นมากกว่าการที่ราชการส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเอง ราชการส่วนท้องถิ่นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ในการดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอย โดยให้ปฏิบัติตามแนวทางในประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าด้วยการทำความตกลงร่วมมือกันจัดทำบริการสาธารณูปโภคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรณีราชการส่วนท้องถิ่นมอบหมายหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นจะเป็นประโยชน์ แก่ประชาชนในท้องถิ่นมากกว่าการที่ราชการส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเอง ราชการส่วนท้องถิ่น อาจมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ในการดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอย โดยให้ปฏิบัติตามแนวทางในประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าด้วยการทำความตกลงร่วมมือกันจัดทำบริการสาธารณูปโภคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอนุโลม

ข้อ ๓๑ เพื่อให้มีระบบจัดการและกำจัดมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านอื่น ๆ ได้ ในการดำเนินการของราชการท้องถิ่นตามข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการจังหวัด หรือคณะกรรมการกลาง แล้วแต่กรณี มีหน้าที่แนะนำและกำกับราชการส่วนท้องถิ่น ในการรวมกลุ่มของราชการส่วนท้องถิ่นภายในจังหวัด ทั้งนี้ ตามแนวทางที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

กรณีราชการส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ หรือกรณีมีดำเนินการข้ามเขตจังหวัด ให้ราชการส่วนท้องถิ่น โดยคำแนะนำของคณะกรรมการจังหวัด หรือคณะกรรมการกลาง แล้วแต่กรณี ขอทำค่าว่ามตกลงกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มอบหมายก่อนดำเนินการ

ส่วนที่ ๒

การมอบหมายเอกชนเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอย

ข้อ ๓๒ ราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบหมายให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอย หากจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นมากกว่าการที่ราชการส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเอง โดยคำนึงถึง

(๑) ประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการดำเนินกิจการและการใช้ทรัพยากรของราชการ ส่วนท้องถิ่น

(๒) การยึดถือวินัยการเงินการคลัง

(๓) ประโยชน์ต่อสังคมและเศรษฐกิจจากการดำเนินการ

(๔) ความโปร่งใสในกระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้อง

(๕) การจัดสรรความเสี่ยงที่เหมาะสมกับการดำเนินการระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นกับเอกชน

(๖) ศิษย์และประโยชน์ของผู้รับบริการและผู้ให้บริการ

(๗) การส่งเสริมการแข่งขันอย่างเป็นธรรมระหว่างเอกชนที่ประสงค์จะร่วมกับราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๓๓ การมอบหมายให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการเก็บหรือข้อมูลฝอย ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ

ข้อ ๓๔ ในการมอบหมายให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการกำจัดมูลฝอย ให้คณะกรรมการจังหวัด หรือคณะกรรมการกลาง แล้วแต่กรณี ให้คำแนะนำราชการส่วนท้องถิ่นในการจัดทำข้อเสนอเพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายให้ความเห็นชอบ โดยอย่างน้อยต้องแสดงรายละเอียดทั่วไปของการศึกษาและวิเคราะห์ข้อเสนอในเรื่อง ดังนี้

(๑) เหตุผล ความจำเป็น และประโยชน์ของข้อเสนอ

(๒) ต้นทุนการดำเนินการในภาพรวมและมูลค่าของการดำเนินการ รวมทั้งสัดส่วนการลงทุน ของราชการ ส่วนท้องถิ่นและเอกชนต่อมูลค่าของการดำเนินการ

(๓) รูปแบบและระยะเวลาการมอบหมายให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการ

(๔) ประมาณการผลตอบแทนในด้านต่าง ๆ ซึ่งอย่างน้อยต้องแสดงให้เห็นอัตราผลตอบแทน ทางการเงิน และทางเศรษฐศาสตร์ และลักษณะการจัดสรรผลประโยชน์ต่อหน่วยงาน ทางการเงิน

(๕) ผลกระทบซึ่งครอบคลุมทั้งผลกระทบโดยตรงและโดยอ้อมจากการดำเนินการ ตลอดจนวิธีการป้องกัน ลด หรือแก้ไขภัยการผลกระทบดังกล่าว

(๖) ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องและแนวทางการบริหารความเสี่ยงของการดำเนินการ

(๗) ความพร้อมของราชการส่วนท้องถิ่นผู้จัดทำข้อเสนอ ความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ร่วมถึง การศึกษาการดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ของราชการส่วน ท้องถิ่นผู้จัดทำข้อเสนอ การจัดทำข้อเสนอตามวาระหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการกำจัดมูลฝอยตามข้อ ๒๕ (๑)

ข้อ ๓๕ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ความเห็นชอบตามข้อ ๓๔ แล้ว ให้ราชการส่วนท้องถิ่น ผู้จัดทำข้อเสนอคัดเลือกเอกชนโดยนำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ ในกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจ้างและ การบริหารพัสดุภาครัฐมาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ใช้วิธีการ ประมูลก่อนโดยพิจารณาจากผลประโยชน์ที่ราชการ ส่วนท้องถิ่นและประชาชนจะได้รับอย่างเป็นธรรม

ในกรณีที่ไม่อาจดำเนินการด้วยวิธีการประมูลตามวาระหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นผู้จัดทำข้อเสนออาจ พิจารณาคัดเลือกเอกชนโดยไม่ใช้วิธีประมูลก็ได้โดยให้ขอคำแนะนำจากคณะกรรมการจังหวัด หรือคณะกรรมการ

กลาง แล้วแต่กรณี และเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหมายเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการ เนื่องจากกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องมอบหมายให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการ อันเนื่องมาจากเหตุการณ์ที่ไม่อาจคาดหมายได้ ซึ่งหากใช้วิธีประมูลอาจก่อให้เกิดความล่าช้าและอาจทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ

(๒) เป็นข้อเสนอที่โดยลักษณะและขนาดของการดำเนินการแล้ว หากใช้วิธีการประมูล จะไม่คุ้มค่าสำหรับการดำเนินการ

(๓) เป็นข้อเสนอที่ต้องให้เอกชนซึ่งมีคุณสมบัติทางเทคนิคเป็นการเฉพาะและเอกชนลักษณะ ดังกล่าวข้างนี้มีเพียงรายเดียว

ข้อ ๓๖ เมื่อได้ผลการคัดเลือกเอกชนแล้ว ให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้จัดทำข้อเสนอลงนามในสัญญาที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานอัยการสูงสุด

ข้อ ๓๗ ในระหว่างดำเนินการ หากมีการแก้ไขสัญญาตามข้อ ๓๖ ซึ่งเป็นการแก้ไขสัญญา ในส่วนที่มิใช่สาระสำคัญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นคู่สัญญาพิจารณาแล้วดำเนินการต่อไป ในกรณีที่เป็นการแก้ไขในสาระสำคัญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นคู่สัญญาเสนอประเด็นที่ขอแก้ไข ผลกระทบจากการแก้ไขสัญญา และรายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งร่างสัญญาฉบับแก้ไขที่ผ่าน การตรวจพิจารณาของสำนักงานอัยการสูงสุดแล้ว ไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหมายเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ข้อ ๓๘ การแก้ไขสัญญาในส่วนที่เป็นสาระสำคัญตามข้อ ๓๗ มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงลักษณะของการดำเนินการ การเปลี่ยนแปลงขอบเขตของเนื้องาน การเปลี่ยนแปลงการให้บริการ หรือการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการ โดยการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ในลักษณะที่กำหนดไว้ในข้อนี้จะต้องทำให้ผลลัพธ์ในเชิงการให้บริการสาธารณะตามเป้าประสงค์ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม หรือเป็นการเพิ่มผลประโยชน์ให้แก่คู่สัญญาฝ่ายเอกชน

(๒) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับผลประโยชน์ของรัฐไม่ว่าในรูปแบบใด ๆ ซึ่งรวมถึงการเปลี่ยนแปลงผลประโยชน์ตอบแทนในรูปตัวเงิน หรือส่วนแบ่งรายได้ การเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ ในทรัพย์สินของโครงการ และการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาท

(๓) การเปลี่ยนตัวคู่สัญญา หรือการเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร อันมีผลทำให้มิสามารถดำเนินการต่อไปได้

(๔) การเปลี่ยนแปลงระยะเวลาของสัญญา

(๕) การเปลี่ยนแปลงหลักประกันสัญญา

(๖) การเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการ หรือการเปลี่ยนแปลงคุณภาพการให้บริการ

หมวด ๔

การดำเนินการ ใช้ และหาประโยชน์

ข้อ ๓๙ ให้คณะกรรมการจังหวัด หรือคณะกรรมการกลาง แล้วแต่กรณี ให้คำแนะนำแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการนำมูลฝอยที่จัดเก็บได้ไปดำเนินการ ใช้ หรือหาประโยชน์โดยวิธีการ จำหน่าย จ่าย โอน หั้งนี้ ให้คำนึงถึงศักยภาพ ต้นทุน ความคุ้มค่า และประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

ข้อ ๔๐ ราชการส่วนท้องถิ่นร่วมกับผู้ได้รับมอบหมายอาจนำมูลฝอยที่จัดเก็บได้ไปดำเนินการ ใช้ หรือหาประโยชน์โดยวิธีการจำหน่าย จ่าย โอน ตามข้อ ๓๙ และข้อตกลงในหมวด ๓

หมวด ๕

ใบอนุญาต

ข้อ ๔๑ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำกรเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทำครุ จะต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำครุกำหนด พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) เอกสารหรือหลักฐานแสดงสถานที่รับกำจัดมูลฝอยที่ได้รับใบอนุญาตและมีการดำเนินกิจการที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลโดยมีหลักฐานสัญญาว่าจ้างระหว่างผู้ขนกับผู้กำจัดมูลฝอย

(๕) เสนอแผนการทำเงินงานในการเก็บขั้นมูลฝอยที่แสดงรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงาน ความพร้อมด้านกำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการบริหารจัดการ

(๖) เอกสารและหลักฐานอื่นๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำครุประกาศกำหนด

ข้อ ๔๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตตาม ข้อ ๔๑ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำกรเก็บ ขนส่งปฏิกูล

- (๑.๑) ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถดูดส้วม) ซึ่งมีคุณลักษณะดังนี้
 - (๑.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากการขนส่งทางบก
 - (๑.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปกปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่น และสัตว์แมลงพากหานำโรคได้ มีฝาปิด-เปิดอยู่ด้านบน

(๑.๑.๓) มีปีมดูดสิ่งปฏิกูลและติดตั้งมาตรฐานด้วยปริมาณของสิ่งปฏิกูลด้วย

(๑.๑.๔) ห่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่ร้าวซึม

(๑.๓.๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโซน ๕%)

(๑.๓.๖) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวพานะชนถ่ายสิ่งปฏิกูลให้รู้ว่าเป็นพานะชนถ่ายสิ่งปฏิกูล เช่น “รถดูดสิ่งปฏิกูล” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการด้วยตัวอักษรไทยซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนตามที่องค์กรบริหารส่วนตำบลทำครุ ประกาศกำหนด

(๑.๒) ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงข้อ สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๑.๓) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเอง ต้องแสดงหลักฐานว่าจะนำสิ่งปฏิกูลไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขลักษณะแห่งชาติ

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) มีเอกสารสิทธิในที่ดินที่ใช้กำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๒) มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามหลักสุขาภิบาล

(๒.๒.๑) ที่ไม่ก่อให้เกิดปนเปื้อนหรือการแพร่กระจายเชื้อโรคไปยังพื้นดินแหล่งน้ำ น้ำใต้ดิน พืชผลทางการเกษตร

(๒.๒.๒) ไม่เป็นแหล่งอาหารและแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์พาหะนำโรค

(๒.๒.๓) ไม่เป็นที่น่ารังเกียจ ไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น สกปรกหรือก่อให้เกิดเหตุร้ายๆ

(๓) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๓.๑) หลักเกณฑ์ด้านยานพาหนะขนมูลฝอย ต้องมีลักษณะดังนี้

(๓.๑.๑) ตัวถังบรรจุมูลฝอยมีความแข็งแรงทนทาน ไม่ร้าวซึม มีลักษณะปกปุดเป็นแบบที่ง่ายต่อการบรรจุ ขนถ่าย และทำความสะอาดง่าย

(๓.๑.๒) มีการป้องกันหรือมีการติดตั้งภาชนะรองรับน้ำจากมูลฝอยเพื่อไม่ให้รั่วไหลตลอดการปฏิบัติงาน และนำน้ำเสียจากมูลฝอยไปบำบัดในระบบบำบัดน้ำเสีย

(๓.๑.๓) มีสัญลักษณ์หรือสัญญาณไฟวาระบติดไว้ประจำยานพาหนะชนิดไม่ก่อให้เกิดความรำคาญและสามารถมองเห็นได้ในระยะไกล เปิดให้สัญญาณขณะปฏิบัติงานเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ

(๓.๑.๔) ยานพาหนะขนมูลฝอยต้องมีความปลอดภัยสำหรับการปฏิบัติงาน ระดับที่ขันถ่ายมูลฝอยใส่ในตัวถังยานพาหนะต้องไม่สูงเกินไป หรืออยู่ในระดับที่ปลดออกย้ายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน ในขณะปฏิบัติงาน

(๓.๒) หลักเกณฑ์ด้านผู้ขับขี่และผู้ปฏิบัติงานประจำงานพาหนะชน

(๓.๒.๑) ได้รับการตรวจสอบประจำปี

(๓.๒.๒) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับ

ผู้ปฏิบัติงาน ในขณะทำงานที่เกี่ยวกับเก็บ ขนมูลฝอย

(๔) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) มีเอกสารสิทธิอิฐที่ดินที่ใช้กำจัดมูลฝอย

(๔.๒) หลักเกณฑ์ด้านสุขาลักษณะการกำจัดมูลฝอย ต้องกำจัดมูลฝอยโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือหลายวิธีดังต่อไปนี้ แต่วิธีการนี้ไม่นำไปใช้กับมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนและของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

(๔.๒.๑) การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

(๔.๒.๒) การหมักทำปุ๋ยหรือก้าซีวภาพ

(๔.๒.๓) การกำจัดด้วยพลังงานความร้อน

(๔.๒.๔) การแปรสภาพเป็นเชื้อเพลิงหรือพลังงาน

(๔.๒.๕) วิธีอื่นตามที่กระทรงมาได้ไทยกำหนด หรือคณะกรรมการจังหวัดให้

คำแนะนำ

(๔.๓) ต้องทำการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบเบื้องต้นก่อนทำการก่อสร้างระบบกำจัดมูลฝอย และมีมาตรการควบคุมกำกับการดำเนินงานกำจัดมูลฝอยในแต่ละวิธีให้เป็นไปตามสุขาลักษณะการจัดการมูลฝอยเพื่อป้องกันไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

(๔.๔) การกำจัดมูลฝอยต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีวิธีดำเนินการตามที่กำหนดในหมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๔

(๔.๕) หลักเกณฑ์ด้านคุณสมบัติผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

(๔.๕.๑) ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุม กำกับในการจัดการมูลฝอยอย่างน้อย ๒ คน โดยคนหนึ่งต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ในด้านสาธารณสุข ด้านสุขาภิบาล หรือด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมด้านใดด้านหนึ่ง ส่วนอีกคนหนึ่งต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาบริหารศาสตร์ในด้านสุขาภิบาล วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม หรือวิศวกรรมเครื่องกลด้านใดด้านหนึ่ง เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

(๔.๕.๒) ผู้ปฏิบัติงานที่ทำงานที่กำจัดมูลฝอย ต้องได้รับการตรวจสอบประจำปีและผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยจากการทำงาน

(๔.๕.๓) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงานกำจัดมูลฝอย รวมทั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน มีอุปกรณ์และเครื่องมือป้องกันอัคคีภัย ตลอดจนเครื่องมือปฐมพยาบาลติดตั้งไว้ในบริเวณสถานที่กำจัดมูลฝอยด้วย

ข้อ ๔๓ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้อง ครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่อง และรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่มีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง คงเหลือไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาจังไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบล่วงหน้า แต่หากเจ้าหน้าที่และผู้ขออนุญาตได้รับหนังสือแจ้งการขยายเวลาแล้วและได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๔๔ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุดังต่อไปนี้

- (๑) ในอนุญาตการรับทำการเก็บและขนส่งปฏิกูลและมูลฝอยให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต
- (๒) ในอนุญาตการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต
- (๓) ในอนุญาตการหาประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขแล้ว

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๔๕ ผู้ได้รับอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัด ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน แต่ต้องยื่นคำขอ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ตามแบบที่องค์กรบริหารส่วนดำเนินการกำหนดนั้น

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๑) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถินประกอบด้วย

ข้อ ๔๙ ในการดำเนินกิจการผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนส่งปฏิกูล

(๑.๑) ขณะทำการคูดสิ่งปฏิกูล ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเดือคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหนังยางหลังจากเสร็จสิ้น การปฏิบัติงานประจำวัน

(๑.๒) ทำความสะอาดห้องหรือสายที่ใช้คูดสิ่งปฏิกูล โดยหลังจากคูดสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้ว ให้ทำการคูดน้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในห้องหรือสายที่ใช้คูดสิ่งปฏิกูล และทำความสะอาดห้องหรือสายที่ใช้คูดสิ่งปฏิกูลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโโซน ๕%)

(๑.๓) ทำความสะอาดด้วยน้ำยาสิ่งปฏิกูลและ สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะก่อนปล่อยทิ้งสู่สาธารณะ

(๑.๔) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหลงเหลือ เนื่องจากภัยธรรมชาติ ให้ทำการนำเข้าห้องด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโโซน ๕%) และทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(๑.๕) มีการตรวจสอบสภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานขณะถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) ดำเนินงานระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามหลักสุขาภิบาลตามประเภทของรังบ่อกำจัด

(๒.๒) ขณะปฏิบัติงาน ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเดือคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหนังยางหลังจากเสร็จสิ้น การปฏิบัติงานประจำวัน

(๒.๓) มีการตรวจสอบสภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๓.๑) ขณะทำการเก็บ ขนมูลฝอยต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหนัง ยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเดือคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหนังยางหลังจากเสร็จสิ้น การปฏิบัติงานประจำวัน

(๓.๒) ทำความสะอาดห้องหรือสายที่ใช้เก็บ ขนมูลฝอย อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง หลังจากที่ออกปฏิบัติงานเก็บ ขนมูลฝอยแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะก่อนปล่อยทิ้งสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

(๓.๓) กรณีที่มีมูลฝอยตกหล่นบนทางสาธารณะให้จัดการเก็บให้เรียบร้อย

(๓.๔) มีการตรวจสอบสภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานเก็บ ขนมูลฝอย อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) ดำเนินงานระบบกำจัดมูลฝอยตามหลักสุขาภิบาลตามประเภทของระบบกำจัด

(๔.๒) ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหนังยางหุ้มสูง ถึงแข็ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหนังยางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๔.๓) มีการตรวจสอบแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดมูลฝอยอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๔.๔) ให้นำความในข้อ ๔๑ (๔) มาบังคับใช้โดยอนุโลม

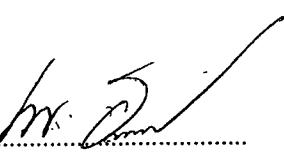
ข้อ ๔๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้น ก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ข้อ ๕๐ บรรดาค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลทำทรุ

ข้อ ๕๑ ผู้ได้ไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวังโภชนาทที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติ การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๕๒ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทำทรุ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

๘๘๗๔ ณ วันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(ลงชื่อ).....

(นายนิพล วิเศษราชน)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทำทรุ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ).....

(นางสาวสุนีย์รัตน์ ภู่คำ)

นายอำเภอบ้านลาด

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทำทรุ
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๑

๑. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการรับทำการเก็บ และขนส่งปฏิกูลและมูลฝอย	ฉบับละ	๑,๕๐๐ บาท
๒. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
๓. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการหาประโยชน์ จากการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
๔. ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย		
๔.๑ การเก็บและขนมูลฝอย		
๔.๑.๑ กรณีมีปริมาณมูลฝอย ไม่เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ		๒๐ บาท
๔.๑.๒ กรณีมีปริมาณมูลฝอยต่อเดือน เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๒๐ กิโลกรัม ^๑ หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร และให้เก็บหน่วยละ		๒๐ บาท
๔.๒ การกำจัดมูลฝอย		
๔.๒.๑ กรณีมีปริมาณมูลฝอย ไม่เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ		๑๐ บาท
๔.๒.๒ กรณีมีปริมาณมูลฝอยต่อเดือน เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๒๐ กิโลกรัม ^๑ หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร และให้เก็บหน่วยละ		๑๐ บาท

๔.๓	ในการนึมีปริมาณมูลฝอยต่อเดือน	
	ตาม ๔.๑ หรือ ๔.๒ เกิน ๓,๖๐๐ กิโลกรัม	
	หรือ ๑๘,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑๘ ลูกบาศก์เมตร	
	ให้เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจาก ๔.๑ และ ๔.๒ ได้อีก	
	โดยคิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร	
	หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราหน่วยละ	๓๐ บาท
๔.๔	การเก็บและขันมูลฝอย	
	หรือการกำจัดมูลฝอย ในลักษณะครั้งคราว	
๔.๔.๑	การเก็บและขันมูลฝอยเป็นรายครั้ง	
	ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๒๐ กิโลกรัม	
	หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร	
	และให้เก็บหน่วยละ	๑๐๐ บาท
๔.๔.๒	ในการนึมีปริมาณมูลฝอยที่เก็บและขันเป็นรายครั้ง	
	เกิน ๒๔๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๒๐๐ ลิตร	
	หรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร	
	ให้เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจาก ๔.๔.๑ ได้อีก	
	โดยคิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๒๔๐ กิโลกรัม	
	หรือ ๑,๒๐๐ ลิตร หรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร	
	ในอัตราหน่วยละ	๗๐๐ บาท
๔.๔.๓	การกำจัดมูลฝอยเป็นรายครั้ง	
	ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร	
	และให้เก็บหน่วยละ	๒๐๐ บาท
๔.๔.๔	ในการนึมีปริมาณมูลฝอยที่กำจัดเป็นรายครั้ง	
	เกิน ๒๔๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๒๐๐ ลิตร	
	หรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร	
	ให้เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจาก ๔.๔.๓ ได้อีก	
	โดยคิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๒๔๐ กิโลกรัม	
	หรือ ๑,๒๐๐ ลิตร หรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร	
	ในอัตราหน่วยละ	๒๐๐ บาท
๔.๕	การเก็บและขันสิ่งปฏิกูล	
	หรือการกำจัดสิ่งปฏิกูล ในลักษณะครั้งคราว	
๔.๕.๑	การเก็บและขันสิ่งปฏิกูลเป็นรายครั้ง	
	ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๐๐ กิโลกรัม	

หรือ ๕๐๐ ลิตร หรือ ๐.๕ ลูกบาศก์เมตร และให้เก็บหน่วยละ	๒๕๐ บาท
๔.๕.๒ ในกรณีมีปริมาณสิ่งปฏิกูลที่แก็บและบนเป็นรายครั้ง เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจาก ๔.๕.๑ ได้อีก โดยคิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๒๐๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราหน่วยละ	๒๕๐ บาท
๔.๕.๓ การกำจัดสิ่งปฏิกูลเป็นรายครั้ง ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๐๐ กิโลกรัม หรือ ๕๐๐ ลิตร หรือ ๐.๕ ลูกบาศก์เมตร และให้เก็บหน่วยละ	๓๐๐ บาท
๔.๕.๔ ในกรณีมีปริมาณสิ่งปฏิกูลที่กำจัดเป็นรายครั้ง เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจาก ๔.๕.๓ ได้อีก โดยคิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๒๐๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราหน่วยละ	๓๐๐ บาท
๔.๖ ในกรณีที่คำนวณปริมาณสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยแล้ว เศษเกินกึ่งหนึ่งของหน่วยตามที่กำหนดใน ๔.๑ ถึง ๔.๕ ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย”	